

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2517/2025-71

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Jadranki Liović Merkaš, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Dubravke Bašljan iz Zagreba, Donji Rim 31, OIB: 36857586972, zastupane po punomoćniku Darku Grafu odvjetniku u Odvjetničkom društvu Alija Hrastinski & Graf u Zagrebu, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po punomoćnici Ireni Klenović, zamjenici Općinskog građanskog državnog odvjetništva u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene dana 7. rujna 2026. u nazočnosti tužiteljice osobno i punomoćnika stranaka, dana 7. listopada 2026. temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 04/08, 84/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), dalje ZPP-a,

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, isplatiti tužiteljici Dubravki Bašljan iz Zagreba, Donji Rim 31, OIB: 36857586972, na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti 22.471,30 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 22. prosinca 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao i nadoknaditi joj prouzročeni parnični trošak u iznosu 14.752,65 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište,

uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke od 7. listopada 2026. do isplate, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je ministar pravosuđa 24. listopada 2011. donio rješenje kojim je, među ostalim, i ona izabrana za javnog ovršitelja, slijedom čega je imala legitimna očekivanja da će početi raditi kao javni ovršitelj 1. siječnja 2012., kao nositelj javne službe i od svog rada ostvarivati zaradu, sukladno odredbi čl. 20. st. 1. toč. 2. Zakona o javnim ovršiteljima (Narodne novine br. 139/2010). Pod legitimnim očekivanjima podrazumijeva opće pravno načelo formirano u europskom kontinentalnom pravnom krugu u kontekstu načela pravne sigurnosti i vladavine prava, te zaštite imovinskih prava pojedinaca zaštićenih odredbom čl. 1. Protokola br. 1. uz Europsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda. Legitimna očekivanja kod tužiteljice su nastala u trenutku kada joj je dostavljeno konačno i pravomoćno rješenje Ministarstva pravosuđa o imenovanom javnom ovršitelju koje rješenje je pravomoćni i konačni akt kojim je Republika Hrvatska uspostavila vezu između svoje obveze na uvođenje javnoovršiteljske službe u hrvatski pravni poredak, predviđeno Ugovorom o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, i tužiteljice, kao fizičke osobe, koja je navedenim upravnim aktom navedena kao subjektivni element koji će svojim profesionalnim kapacitetima i radom u svojstvu javnog ovršitelja biti nositelj ostvarenja navedene obveze Republike Hrvatske. Ističe da odgovornost Republike Hrvatske proizlazi iz protupravnog rada Vlade i Sabora Republike Hrvatske u vidu protupravnog predlaganja od strane Vlade Republike Hrvatske, a potom i donošenja od strane Sabora Republike Hrvatske Zakona kojim je prekršena obveza Republike Hrvatske iz obveza Ugovora o pristupanju od 9. prosinca 2011. za uvođenjem i početkom rada javnoovršiteljske službe s danom 1. siječnja 2012., kao jedne od mjera za povećanje učinkovitosti pravosuđa iz Strategije reforme pravosuđa Hrvatskog Sabora za razdoblje od 2011. do 2015. Navodi da je nakon stupanja na snagu dijela Zakona o javnim ovršiteljima s 1. siječnja 2011. u kojem su propisane pripremne radnje za uvođenje javnoovršiteljske službe u hrvatski pravni poredak od 1. siječnja 2012., podnijela prijavu za polaganje ispita i po pozivu ispitnog povjerenstva uplatila naknadu troškova polaganja ispita u iznosu od 2.200,00 kuna u skladu s čl. 21. Pravilnika o polaganju javnoovršiteljskog ispita (Narodne novine br. 41/11 i 72/11). Nakon položenog javnoovršiteljskog ispita se prijavila na natječaj temeljem kojega ju je ministar pravosuđa 24. listopada 2011. rješenjem izabrao za javnog ovršitelja. Nakon toga je održan sastanak u Ministarstvu pravosuđa svih javnih ovršitelja i ministra koji su upoznati s procedurom i vremenskim rasporedom priprema za početak rada u svojstvu javnih ovršitelja, kao i priprema za osnivanje Hrvatske Javnoovršiteljske komore u vidu izrade svih pravnih akata i tijela iste. Nakon toga je Ministarstvo pravosuđa zatražilo dostavu fotografija za izradu službene iskaznice, te je dodijelilo javnim ovršiteljima porezni broj i zaprimalo prijave i obavljalo komisijske preglede javnoovršiteljskih ureda koji su bili nužan preduvjet za početak rada. Nakon toga je kod nadležnog Općinskog suda ishodila ovjeru svog službenog potpisa, odobrenje za izradu natpisne ploče, te podnijela zahtjev za ovjeru službenih pečata i štambilja. Po pozivu Ministarstva

pravosuđa 12. prosinca 2011. 68 imenovanih javni ovršitelji je dalo svečanu prisegu pred predsjednikom Vrhovnog suda Republike Hrvatske u nazočnosti ministra pravosuđa. Od dana imenovanja za javnog ovršitelja, tužiteljica je poduzimala sve radnje propisane tada važećim zakonodavstvom u skladu sa svojim legitimnim očekivanjima da će 1. siječnja 2012. početi s radom. No međutim, deset dana nakon polaganja svečane prisega i uručenja Povelje o postavljenju, dana 22. prosinca 2011. Hrvatski Sabor je donio odluku o odgodi Zakona o javnim ovršiteljima do 1. srpnja 2012., nakon čega je odgođen do 15. listopada 2012. U međuvremenu su doneseni novi Ovršni zakon, Zakon o prestanku važenja Zakona o javnim ovršiteljima i Zakon o prestanku važenja Zakona o javnoovršiteljskim pristojbama koji su objavljeni u Narodnim novinama br. 112/12. na taj način je tužiteljici onemogućen početak rada, a donesenim zakonima nije reguliran status javnih ovršitelja i njihov pravni položaj, kao i njihovo obeštećenje, iako neprijeporno trpe štetu, kako imovinsku tako i neimovinsku, s obzirom da su bili u poziciji pravne nesigurnosti jer je kao odvjetnica krajem 2011. počela obavještavati stranke da ih više neće moći zastupati zbog odlaska u javnoovršiteljsku službu, a nove je stranke iz istog razloga odbijala. Pored izrazito teške profesionalne i egzistencijalne situacije u kojoj se našla zbog materijalnih troškova koje je imala za početak rada u svojstvu javnog ovršitelja, trpi sve do danas i veliku neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti, radi izrazito negativnih i široko dostupnih javnih objava izjava najviših državnih dužnosnika koje su u medijima u sklopu organizirane kampanje usmjerene na sprečavanje početka rada javnoovršiteljske službe. Ističe da dugotrajnost, upornost i društveni položaj onih koji su takvim javno dostupnim izjavama i nastupima omalovažavali imenovane javne ovršitelje koji su samo htjeli profesionalno obavljati javnu službu za koju su imenovani i koja postoji i posluje i u većini ostalih država članica Europske unije, dodatno su pojačali osjećaj manje vrijednosti i ogorčenosti. Zbog svega su bili izloženi ogovaranju i podsmjehu sredine u kojoj žive, te su doživjeli različite zdravstvene tegobe. Tako je tužiteljica pokazivala depresivno i anksiozno ponašanje, ne samo na poslu, nego i u obitelji. Svaka komunikacija na temu javnih ovršitelja bila je za nju izvor jakog stresa, što je ostavilo traga na njezinom psihičkom zdravlju. S tim u vezi su se javni ovršitelji obratili Ustavnom sudu Republike Hrvatske koji je rješenjem poslovni broj U-I-5612/2011, U-I-6274/2011, U-I-178/2012 i U-I-480/2012 od 23. siječnja 2013. javnim ovršiteljima priznao pravo na legitimna očekivanja naglasivši u točki 22. 1. rečenog rješenja da "stanje neizvjesnosti i nesigurnosti u kojem su se našli imenovani javni ovršitelji zbog opetovanog odgađanja početka njihova rada i kasnijeg potpunog ukidanja profesije za koju su se te osobe pripremale i za koju su stekle kvalifikacije trajalo je oko godinu dana. To stanje produljenje nesigurnosti i neizvjesnosti bilo je prouzročeno opetovanim zakonodavnim intervencijama, što je samo po sebi nesuglasno sa zahtjevima koji iz zakona proizlazi iz načela vladavine prava. Budući da zakonodavac nije odredio prijelazni zakonodavni režim koji bi na zadovoljavajući način riješio problem već imenovanih javnih ovršitelja nakon ukidanja tog instituta, poremećena je pravedna ravnoteža između cilja koji je zakonodavac želio postići ukidanjem instituta javnih ovršitelja u općem ili javnom interesu i zaštite interesa osoba imenovanih za javne ovršitelje. Taj propust također nije u skladu sa zahtjevima koji za zakone proizlaze iz načela vladavine prava, a izravno narušava i načelo legitimnih očekivanja osoba koje su se pouzdale u zakone i valjane pojedinačne pravne akte koji su na temelju tih zakona za njih doneseni. Prema tome, čak i uz pretpostavku da je individualna pravna situacija javnih ovršitelja i mogla biti prikazana kao da služi nekom općem ili javnom interesu, imenovani javni ovršitelji podnijeli su i dalje podnese prekomjeren individualni teret cjelokupne zakonske

reformе ovršnog sustava države.". Stoga tužiteljica ustaje s tužbom i tužbenim zahtjevom uređenim u podnesku od 8. rujna 2024. kojim potražuje naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti u iznosu 42.471,30 EUR, sa zateznim kamatama na taj iznos od 22. prosinca 2014., imovinsku (stvarnu) štetu u iznosu 4.114,51 EUR, uvećanu za zakonske zatezne kamate na taj iznos od 1. siječnja 2012., te za izmaklu korist u visini razlike između hipotetičke zarade koju bi tužiteljica u razdoblju od 1. siječnja 2012. do zaključno 14. listopada 2012. ostvarila obavljanjem javnoovršiteljske službe u Republici Hrvatskoj da je 1. siječnja 2012. počela raditi kao javni ovršitelj i zarade koju bi od 1. siječnja 2012. do zaključno 14. listopada 2012. ostvarila svojim radom, uvećanu za zatezne kamate na taj iznos počam od 15. listopada 2012., uz naknadu troška postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do plateža.

2. Tužena se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava odgovornost, pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da nisu ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu jer nema štetne radnje i ne postoji protupravnost. Glede štetne radnje ističe kako je njena legitimna i zakonodavna aktivnost da putem svog zakonodavnog tijela i sukladno ustavnim ovlastima donosi određene zakone i propise. O odgodi primjene Ovršnog zakona koji se odnosi na ustanovljavanje službe i rad javnih ovršitelja odlučuje nadležno zakonodavno tijelo izglasavanjem Zakona o izmjenama Ovršnog zakona i Zakona o izmjenama Zakona o javnim ovršiteljima, koji su stupili na snagu danom objave u Narodnim novinama br. 150/2011, 12/12 i 70/12, slijedom čega u postupanju Ministarstva pravosuđa kao tijela koje je svojim rješenjima odredilo početak rada tužiteljice kao javnog ovršitelja nema elemenata protupravnosti, već naprotiv, isto rješenje predstavlja odgovarajuću primjenu Zakona o izmjenama Ovršnog zakona. Konkretni slučaj ne predstavlja ni izuzetak jer bi trebao biti određen odgovarajućim propisom, što je izostalo, a na temelju čega bi se ostvarivalo pravo na naknadu štete, iako štetna radnja nije protupravna. Tužena nije počinila nikakvu štetnu radnju jer donošenje zakona ne može predstavljati štetnu radnju države. Osporava u cijelosti i visinu tužbenog zahtjeva, posebice za traženi trošak za koje ne prileži dokaz o njihovom plaćanju, kao i onih troškova koji nisu predviđeni Pravilnikom o javnoovršiteljskim uredima i radnom vremenu (Narodne novine br. 41/11 i 118/11). Primjerice Pravilnikom je određeno da javnoovršiteljski ured mora imati najmanje tri prostorije i sanitarne prostorije te da njegova najmanja površina iznosi 55 m², pa tužena ne može biti odgovorna za činjenicu da je tužiteljica iznajmila više nego što je Pravilnikom određeno. Osporava uzročno posljedičnu vezu između pogoršanja zdravstvenog stanja tužiteljice kao posljedice ne obavljanja javnoovršiteljske dužnosti, te ističe da povredu prava osobnosti nije ničim dokazala. U dijelu tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica traži da se utvrdi da je tužena donošenjem navedenih rješenja kojima je određen početak rada javnoovršiteljske službe povrijedio njeno pravo na rad i ostvarenje prihoda, kao i zahtjev za izmaklu korist za razdoblje od 1. siječnja do 14. listopada 2012. je u cijelosti neosnovan. Slijedom navedenog, a zbog pogrešno utemeljenog mišljenja o trajanju obavljanja javnoovršiteljske službe na jezičnom tumačenju koje ne daje pravni smisao konkretnoj pravnoj normi izveden je pogrešni zaključak jer logičnim tumačenjem nedvojbeno proizlazi da tužiteljica nije započela s obavljanjem javnoovršiteljske službe, slijedom čega ono nije moglo nit trajati ni prestati pa se predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška tuženoj.

3. Sud je u ovom predmetu o osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučio međupresudom poslovni broj Pn-1111/2015-15 od 25. siječnja 2018. kojom je utvrdio da je tužena odgovorna za štetu tužiteljici zbog povrede njezinih legitimnih očekivanja zasnovanih na valjanim pravnim aktima države i na povjerenju pojedinaca u državne institucije i pravo koje one stvaraju (stranica 535-549 spisa).

4. Po žalbi tužene je ta međupresuda potvrđena presudom Županijskog suda u Puli - Pola poslovni broj GŽ-463/2018-3 od 14. siječnja 2019. (stranica 559-561).

5. Po reviziji tužene, presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje u tekstu: VSRH), poslovni broj Rev 2069/2019-3 od 18. travnja 2023. je ta međupresuda potvrđena i revizija odbijena.

6. O istom pitanju VSRH je izrazio shvaćanje u rješenjima broj Rev 1532/14-3 od 23. siječnja 2018. i broj Rev 2321/2018-3 od 19. svibnja 2020. prema kojem je tužena odgovorna za štetu koju imenovani javni ovršitelj trpi vezano na povredu njegovih legitimnih očekivanja u oživotvorenje Zakona o javnim ovršiteljima („Narodne novine“ broj 139/10, 150/11, 70/12 i 112/12). VSRH je u navedenim odlukama zaključio da nedosljedno postupanje tužene kao zakonodavca u odabiru modela javne ovrhe u odnosu na individualna prava imenovanih javnih ovršitelja, koji su ostvarili sve pretpostavke za početak svog rada, ali nisu započeli s tom službom, što je u konačnici stvorilo za njih štetne posljedice, predstavlja štetnu radnju kojim je oštećeniku nanesena šteta, kao jedna od pretpostavki odgovornosti za štetu. U tim je odlukama izraženo shvaćanje da je legitimno pravo tužene kao zakonodavca izabrati model ovrhe, kao i kasnije odustati od izabranog modela, slijedom čega tuženičino postupanje nije protupravno, ali da je takvim postupanjem tužena povrijedila legitimna očekivanja tužiteljice kao imenovanog javnog ovršitelja, slijedom čega bi joj, otklanjanjem tuženičine odgovornosti za naknadu štete bio nametnut prekomjeran teret, pa da stoga, radi uspostavljanja pravedne ravnoteže između općih ili javnih interesa zajednice i narušenih prava pojedinaca, i u slučaju izostanka protupravnosti u postupanju tuženice kao zakonodavca, postoji njena odgovornost za štetu koja je u konkretnom slučaju nastala tužiteljici povredom njezinih legitimnih očekivanja.

7. O tužbenom zahtjevu tužiteljice sud je odlučivao presudom poslovni broj Pn-1111/2015-47 od 28. travnja 2025. na način da je dosudio tužiteljici neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti 22.471,30 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 22. prosinca 2014. do isplate, na ime naknade imovinske obične (stvarne) štete 4.114,51 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama od 1. siječnja 2012. do isplate, a odbio tužiteljicu s dijelom tužbenog zahtjeva za iznos 20.000,00 EUR zajedno s traženim zateznim kamatama na taj iznos, kao i sa zahtjevom za naknadom imovinske štete u vidu izmakle koristi za razdoblje od 1. siječnja 2012. do 14. listopada 2012. zajedno s traženim zateznim kamatama na taj iznos, kao neosnovanim (stranica 646-664 spisa).

8. Odlučujući o žalbama stranaka, Županijski sud u Puli-Pola presudom i rješenjem poslovni broj GŽ-1005/2025-2 od 20. listopada 2025. je potvrdio prvostupanjsku presudu u dijelu pod točkom I. alineja 2. izreke (u dijelu u kojem je odlučeno o imovinskoj šteti), te u dijelu pod točkom II. izreke prvostupanjske presude kojim je odbijen tužbeni zahtjev za 20.000,00 EUR zajedno s traženim zateznim kamatama na taj iznos, a prihvatio je, kao djelomično osnovane žalbe stranaka i

ukinuo presudu u dijelu u kojem je odlučeno o neimovinskoj šteti i u odluci o trošku postupka, te je u tom dijelu vraćen predmet sudu prvog stupnja na ponovno suđenje (stranica 693-704 spisa).

9. U ponovljenom postupku sud je pročitao ranije provedene dokaze: zahtjev za mirno rješenje spora (stranica 33-40), odgovor tužene na isti od 24. ožujka 2015. (stranica 41-42), Svjedodžba Ministarstva pravosuđa RH od 12. srpnja 2011. (stranica 94), dopis Ministarstva pravosuđa RH od 24. studenog 2011. (stranica 95), Povelja o postavljenju od 12. prosinca 2011. (stranica 96), rješenje Ministarstva pravosuđa Klasa: UP/I-133-07/11-01/502 Urbroj: 514-03-01-03/2-11-1 od 20. prosinca 2011. (stranica 97), rješenje Ministarstva pravosuđa Klasa: UP/I-133-07/11-01/502 Urbroj: 514-04-01-02-12-38 od 20. lipnja 2012. (stranica 98), Ugovor o posredovanju između Arting d.o.o. Zagreb i tužiteljice od 24. studenog 2011. (stranica 99), primopredajni zapisnik između Radobilja d.o.o. Split i tužiteljice od 24. studenog 2011. (stranica 100-101), potvrda o pologu zakupodavca Radobilja d.o.o. od 24. studenog 2011. (stranica 102-103), Ugovor o zakupu poslovnog prostora između Radobilja d.o.o. Split i tužiteljice (stranica 104-108), zahtjev za ADSL uslugu od 9. prosinca 2011. (stranica 109-110), zahtjev za T-com uslugu Max ADSL promet od 9. prosinca 2011. (111-113), zahtjev za T-com uslugu Halo Super 60 od 9. prosinca 2011. (stranica 114-117), R1 račun-otpremnica br. 811/541 od 12. prosinca 2011. društva Merkur-Hrvatska d.o.o. (stranica 118), račun br. 16.1236 od 17. prosinca 2011. društva Fliba d.o.o. (stranica 119), račun br. 16.1240 od 17. prosinca 2011. društva Fliba d.o.o. (stranica 119), ponuda br. 01-33-000020-11 od 21. prosinca 2011. društva Insepo d.o.o. (stranica 120), potvrda prometa računa Privredne banke Zagreb od 23. prosinca 2011. (stranica 121), račun br. KB00043437 od 19. srpnja 2012. društva Lesnina H d.o.o. (stranica 122), potvrdu prometa po računu Privredne banke Zagreb od 16. prosinca 2011. (stranica 123), potvrda prometa po računu Privredne banke Zagreb od 29. ožujka 2012. (stranica 124), obračune plaće za tužiteljicu društva Maziva Zagreb d.o.o. za razdoblje od 1. siječnja 2012. do 31. listopada 2012. (stranica 125-134), medicinska dokumentacija Klinike za psihijatriju Kliničke bolnice Dubrava br. 2012/000247 od 31. siječnja 2012., br. 2012/001092 od 29. veljače 2012., br. 2012/001976 od 11. travnja 2012., br. 2012/003296 od 1. lipnja 2012., br. 2012/004192 od 12. srpnja 2012., br. 2012/004791 od 17. kolovoza 2012. i Poliklinike Medikol br. 7442 od 29. svibnja 2012. i br. 10653 od 25. srpnja 2012. (stranica 135-142), uz suglasnost stranka korišten je nalaz i mišljenje, kao i njegova dopuna vještaka Zrinka Ručević iz predmeta ovog suda posl. br. Pn-2005/2015, saslušani su svjedoci Dragan Pavić (stranica 521-522), Mirjana Bregar (stranica 522-523) i Mirko Bašljan (stranica 523), tužiteljica (stranica 529-530), te je proveo medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Slavku Trontlu, dr. med., specijalistu neuropsihijatrije (stranica 714-718, 733-734 spisa).

10. Druge dokaze sud nije provodio, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu čl. 8. ZPP-a.

11. Iz iskaza svjedoka Dragana Pavića proizlazi da poznaje tužiteljicu od 2000. jer su zajedno radili u INI. 2007. postao je predsjednik Uprave trgovačkog društva Maziva Zagreb. Raspisali su natječaj iste godine za radno mjesto direktora sektora općih i pravnih poslova i tajnika društva na kojem natječaju je tužiteljica bila najbolja i kao takva primljena u društvo. Svakodnevno je s njom surađivao, s obzirom na

djelokrug poslova koje je obavljala. Bila je vrlo odgovorna, mlada osoba koja je s veseljem radila svoj posao. Kako je stvorio svoj tim ljudi uvijek su promicali etičnost i moralnost u poslovanju, po kojim kriterijima je upravo i ona primljena. Cijela uprava je bila zadovoljna njezinim radom i zapravo je njezina buduća perspektiva bila postati članom uprave. 2008. postaje direktor drugog društva u inozemstvu i ostaje u povremenom kontaktu s tužiteljicom. Novoj upravi je prilikom primopredaje dužnosti skrenuo pozornost na tužiteljicu kao osobu na koju mogu računati. Nije bio upoznat s njezinim planovima da postane javni ovršitelj i sjeća se da ga je jednom prilikom kontaktirao predsjednik uprave tijekom 2011. rekavši mu da tužiteljica želi otići iz tvrtke, što je njih iznenadilo. Nakon toga je kontaktirao tužiteljicu koja mu je objasnila da je raspisan natječaj za novu službu u Republici Hrvatskoj te da je ona zainteresirana osamostaliti se i započeti s tim poslom. Preduvjet za obavljanje tog posla je bio raskid radnog odnosa s ranijim poslodavcem i on je to objasnio predsjedniku uprave, te je ona raskinula radni odnos. No međutim, s promjenom vlasti u Republici Hrvatskoj odustalo se od te službe i sjeća se da se našao s tužiteljicom koja je bila sva potresena s tom činjenicom jer je bez svoje odgovornosti dovedena u situaciju da ne može obavljati posao koji je do sada obavljala jer je raskinula radni odnos i na njezino mjesto je zaposlena druga osoba, a za službu za koju je imenovana ne može obavljati jer je politička volja drugačije odlučila. Koliko se sjeća to je jako utjecalo na njezino raspoloženje, bila je depresivna i plačljiva i vrlo je bilo teško razgovarati s njom. Čak joj je napisao preporuku kako bi lakše našla posao, a u isto vrijeme joj je suprug ostao bez posla, a znao je da je imala dvoje djece. Također joj je zaposlenje bilo otežano činjenicom da je bila ili prekvalificirana ili je morala objašnjavati potencijalnom poslodavcu što joj se sve dogodilo. Misli da se uspjela zaposliti 2012., detalje ne zna, ali na poslu koji je bio daleko ispod njezine kvalitete.

12. Iz iskaza svjedokinje Mirjane Bregar proizlazi da je svakodnevno već dugi niz godina upućena na tužiteljicu, kako profesionalno, tako i privatno. Poznaje je kao veselu, vedru, pametnu i odgovornu osobu, sigurnu u sebe i svoje kvalitete i jako dobrog čovjeka. Poznato joj je da je tužiteljica imala lijepi posao s kojim je bila zadovoljna, a uz to je bila i majka dviju djevojčica i supruga. Kako je uvijek bila ambiciozna, s osnivanjem javnoovršiteljske službe bila je zainteresirana za to i sjeća se da je u proljeće 2011. počela učiti. Ispit je uspješno položila i imenovana je za javnog ovršitelja. Uz njezinog supruga i ona je osobno s njom išla u razgledavanje poslovnih prostora i u kupovanje opreme kasnije za isti. Sjeća se da je nakon opremanja prostor trebao proći kontrolu Ministarstva pravosuđa kako bi imao odobrenje za rad, što je sve obavila. U prosincu je bila prisega kada je dobila Povelju i svi su bili ponosni i sretni zbog nje i sjeća se da su to i proslavili. Nakon toga je uslijedio šok jer je s promjenom vlasti došlo do odgode primjene tog Zakona, a tužiteljica se našla u problemu jer je ostala bez posla, s obzirom da je morala dati otkaz kako bi mogla započeti sa službom na koju je imenovana. Istovremeno je i njezin suprug ostao bez posla, tako da su se našli u teškoj egzistencijalnoj situaciji. Postala plačljiva i depresivna osoba, povučena u sebe i cijela obitelj je to zajedno s njom proživljavala. Sjeća se jednog događaja prije odgode primjene Zakona, bila je subota i jedan njihov susjed koji uvijek na glas komentira događaje ju je probudio s riječima kako će naša Dubravka ulaziti u stanove kao šerif i pljačkati ljude. Kasnije je vidjela da je njezino ime izašlo na naslovnici Jutarnjeg lista gdje su se nalazili svi njezini osobni podaci, kao i adresa prebivališta, što je bilo strašno i nepojmljivo. Poznato joj je da je morala nizu ljudi objašnjavati da to nije tako kako piše. Zaista nije

očekivala da je uopće moguća situacija koja se dogodila jer ju je zapravo država dovela u stanje neizvjesnosti i nepoštivanja vlastite odluke. Kako je vrijeme odmicalo, vidjelo se da od toga neće biti ništa i tužiteljica je počela tražiti posao. Kako je tužiteljica bila vidno potresena i dekoncentrirana, čak je imala i jednu prometnu nezgodu, nakon čega je uz njen nagovor krenula na psihoterapiju na koju ju je i ona vozila.

13. Iz iskaza svjedoka Mirka Bašljana, supruga tužiteljice, proizlazi da je tužiteljica imala lijepi posao, bila je direktorica u INI, gdje je radila dvadeset godina i kada se osnivala javnoovršiteljska služba iskazala je interes za njom, u čemu ju je on podržao. Sjeća se njezinog učenja, nakon čega je uspješno položila taj ispit s pohvalom na što je bila ponosna, kao i cijela obitelj. Našli su poslovni prostor u Radničkoj, koji su uredili i u čemu je i on dosta sudjelovao, s obzirom da je imao građevinsku tvrtku. Opremili su ga sa svim potrebnim namještajem kako bi ispunili uvjete da se u njemu može raditi. Nakon što je dobila Povelju o imenovanju, par dana nakon toga je nastupio preokret na način da je odgođena primjena tog Zakona i tužiteljica se našla u vrlo nezgodnoj situaciji jer je prethodno morala dati otkaz, a s novim poslom nije mogla početi. Kako se radilo o 2012. i velikoj krizi, njegova građevinska tvrtka je bila u problemima i završila u stečaju, te su se našli u egzistencijalnim problemima koji posljedično izazivaju i sve druge probleme. Njegova supruga je od jedne samopouz dane i vesele osobe postala depresivna i plačljiva, budila se noću plačući i cijela obitelj je to osjećala i proživljavala s njom. Kako je to bilo vrlo intenzivno, bez naznake da bi moglo prestati, nagovorio ju je da zatraži stručnu pomoć, što je i učinila, a osobno misli da se posljedice i danas osjete. Poslovni prostor su morali plaćati još daljnjih šest mjeseci, a telefonski priključak dvije godine. Također su morali objašnjavati obitelji i prijateljima da je to konačna odluka i da su krive informacije objavljene u medijima gdje su javni ovršitelji nazivani šerifima i prikazivani u negativnom kontekstu. Kako je ona morala pod hitno naći posao poslala je veliki broj molbi i uspjela se zaposliti krajem 2012., tako da je skoro godinu dana bila bez posla. Tijekom 2012. uslijed svih tih događaja je u prometnoj nezgodi je razbila auto nakon čega su donijeli zajedničku odluku da jedno vrijeme neće voziti dok se ne oporavi. Posebno je istaknuo da je na naslovnoj stranici Jutarnjeg lista izašlo njezino ime i prezime s adresom prebivališta, što je također morao objašnjavati svima da tome nije tako kako piše u tom članku.

14. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je svoj cijeli radni vijek od pripravnništva provela u INI. Radila je u pravnoj službi na poslovima zastupanja, da bi zahvaljujući svom znanju, trudu i zalaganju napredovala do mjesta pomoćnika direktora ljudskih resursa, a kasnije u društvu INA Maziva na radno mjesto direktora pravnih poslova i tajnika društva. Bila je zadovoljna svojim poslom, kao i poslodavcem, a kako je uvijek bila upućena na struku željela se i u tom pogledu afirmirati. Inače ima položen i ispit za javnog bilježnika, a kada se pojavila mogućnost za novom javnoovršiteljskom službom činilo joj se dobrom prilikom za osamostaljenje i razvijanje vlastitog ureda. Sjeća se da je 2011. provela u pripremama za taj ispit kojega je uspješno položila i dobila pohvalu. Nakon toga je obavijestila poslodavca o svojim planovima i najavila otkaz. Sredinom mjeseca prosinca im je ministar uručio Povelju o postavljenju i smatrali su to gotovim. Prethodno je pronašla prostor u Radničkoj cesti u blizini Green Gold-a, koji je opremila sukladno propisima, zaključila ugovor s zakupodavcem, kojega je pregledalo Ministarstvo pravosuđa i dalo pozitivnu ocjenu. Također su se imenovani javni ovršitelji međusobno organizirali, s obzirom da se

prethodno nisu znali, na način da su trebali pripremiti formiranje Komore i sve akte i tijela. Cijela njena obitelj je bila upućena u pripremu ove službe, posebice suprug koji je imao građevinsku tvrtku i koji je puno svog truda, rada i vremena uložio u pripremu prostora za njen ured. Promjenom vlasti u Republici Hrvatskoj krajem 2011. na prvoj konstituirajućoj sjednici Hrvatskog Sabora je donijeta odluka o odgodi primjene Zakona o javnim ovršiteljima i Ovršnog zakona, što je sve njih dovelo u jako tešku situaciju. Naime, kako je dala otkaz kod poslodavca nije postojala mogućnost povlačenja istog, jedino što joj je bilo ostalo je bio otkazni rok od 2,5 mjeseca. To vrijeme je iskoristila tražeći novi posao i sanirajući posljedice oštećenja svog zdravlja tim događajem. Naime, jako joj je bilo teško i emotivno i psihički to podnijeti jer se dogodila situacija koju nije bilo uopće moguće pojmiti i predvidjeti i koja je bitno utjecala, kako na njen život, tako i na život njene obitelji. Posebno je napomenula da nije otišla u javnoovršiteljsku službu iz razloga što je bila potplaćena ili na bilo koji način ugrožena, čak štoviše bila je afirmirana u svojoj struci i uvažena u tvrtki u kojoj je radila i s dobrim radnim mjestom. I njezino dvoje djece je također osjetilo tu tešku situaciju. Potražila je liječničku pomoć, s obzirom da je bila tjeskobna i plačljiva i nije si sama mogla pomoći. Posao je uspjela pronaći tek u mjesecu studenom 2012. u društvu Prima na radnom mjestu direktora pravnih poslova, što joj je bilo kratkoročno rješenje jer joj je radno mjesto bilo dosta daleko te je, u konačnici, uspjela naći posao u Fondu za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost na radnom mjestu višeg samostalnog pravника, gdje i sada radi. Navela je da su posljedice te priče ne samo javno sramoćenje i blaćenje te službe, kao i samih javnih ovršitelja pojedinačno, nego i izgubljena profesionalna ispunjenost na način da sada radi posao koji je znatno manje i plaćen i značajan od onoga kojega je radila prije nego se odlučila za javnoovršiteljsku službu. Sjeća se događaja koji se dogodio u vrijeme odgode Zakona, a radi se o tome da je jedno jutro izašla iz kuće baciti smeće i sjeća se da je bila subota, kada je susrela svog susjeda koji joj je rekao "šerifice kad ćeš mi doći doma i skinuti me do gola", na što ga je pitala o čemu priča, a on joj je rekao neka kupi novine pa će joj biti jasno o čemu se tu radi. Doista je otišla kupiti novine i vidjela je da su na naslovnoj stranici Jutarnjeg lista objavljeni popisi javnih ovršitelja u Zagrebu s adresama stanovanja i ona se nalazila prva na tom popisu. Sam članak je bio vrlo ružan i zna da je naslov bio o šerifima koji će ulaziti ljudima u kuće. Mediji su citirali izjave visokih državnih dužnosnika i to premijera Zorana Milanovića i ministra pravosuđa Orsata Miljanića. Vezano uz poslovni prostor kojeg je uzela u zakup zadržala ga je sve do svibnja ili lipnja 2012. jer je bila odgoda primjene Zakona, što još uvijek nije značilo da će se Zakon ukinuti za koje vrijeme je plaćala zakupninu. Stres koji je preživjela nije nikada pobijedila i danas joj je teško o tome pričati, jer je to bila jedna velika javna sramota za nju osobno uz sve druge gubitke koje je pretrpjela.

15. Sud u cijelosti prihvaća iskaz navedenih svjedoka i tužiteljice budući su realno i životno opisali situaciju u kojoj se tužiteljica našla, kao i posljedice koje su za nju proizašle iz predmetnog štetnog događaja. Ocjenjujući značaj ovog dokaza sud je u obzir uzeo i činjenicu da je u iskazu dana subjektivna, osobna slika jednog stresnog događaja, koju svaki čovjek proživljava različito. Iz iskaza tužiteljice i pročitanih isprava proizlazi da je ona poduzela sve radnje koje je bila dužna poduzeti da bi bila imenovana javnim ovršiteljem - od prijave na natječaj, pripreme i polaganja ispita, pronalaženja prostora, uređenja i opreme prostora propisanim namještajem, osiguranja telefonskog i Internet priključka i sl. Sve to nesumnjivo je zahtijevalo značajan utrošak novca, vremena i energije, što se u konačnici pokazalo uzaludnim,

te stoga tužiteljica, prema utvrđenju ovoga suda, opravdano zahtijeva da joj se pretrpljena šteta naknadi.

16. U ovom postupku je pravomoćno utvrđeno da je tužiteljica pretrpjela štetu postupanjem tužene kada je ona propustila riješiti status imenovanih javnih ovršitelja, tj. nakon što su isti postupili po njezinom nalogu, te snosili materijalne izdatke i imali zakonita i legitimna očekivanja, da će obavljati posao koji će im omogućavati ostvarivanje prihoda. Stoga postoji uzročnopsljudična veza između propusta tužene, da odluči na odgovarajući način o pravnom statusu javnih ovršitelja, (tako i tužiteljice), te štete koju je tužiteljica nedvojbeno pretrpjela. Sama štetna radnja je u ovom konkretnom slučaju upravo propust tužene da donese odgovarajuću odluku u vezi rješenja statusa tužiteljice, kao i ostalih javnih ovršitelja, slijedom čega je odgovorna za štetu koja je nastala tužiteljici, u smislu odredbe čl. 1045. i čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05 i 41/08), dalje ZOO.

17. Sukladno uputi višeg suda, sud je proveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Slavku Trontlu, specijalisti neuropsihijatra.

18. Iz njegova nalaza i mišljenja proizlazi da je vještačenje proveo temeljem podataka iz spisa, te nakon razgovora i pregleda tužiteljice. Također je izvršio uvid u psihijatrijsku dokumentaciju koja se odnosi na ambulantno psihijatrijsko liječenje tužiteljice u razdoblju od 31. siječnja do 17. kolovoza 2012. Navedeno psihijatrijsko liječenje je djelomično smanjilo njezinu duševnu patnju, neke od psihofarmakoloških preparata je teško podnosila, a prijedlog za psihijatrijskom hospitalizacijom, tužiteljica nije prihvatila plašeći se moguće stigmatizacije u okolini u kojoj živi. Iz razgovora s tužiteljicom se saznaje da je duže vremensko razdoblje bila pod utjecajem više vrsta negativnih emocija (povrijeđenost, posramljenost, poniženje, razočaranje, tjeskoba, frustriranost ali i bespomoćnost). Psihičke smetnje, koje je tužiteljica razvila mogu se podvesti pod kategoriju Poremećaja prilagodbe kao posljedice psihičkog stresa koji je proistekao iz činjenice da su joj ime i adresa objavljeni u dnevnim novinama početkom studenoga 2011. Stres povezan s imenovanjem javnim ovršiteljem, koju službu nikada nije započela zbog zakonskih izmjena, se više puta ponavljao i to: kada je 22. prosinca 2011. donesena odluka o odgodi primjene Zakona o javnim ovršiteljima, te 15. listopada 2012. kada je u konačnici ukinut Zakon o javnim ovršiteljima. Zbog naprijed navedenih razloga postoji jasna uzročno posljedična veza između imenovanja tužiteljice javnim ovršiteljem i pojave recidivirajućeg stresa koji se u konačnici razvio u poremećaj prilagodbe (F43.2), odnosno u Prolongiranu depresivnu reakciju (F43.21), kao odgovor na produljeno izlaganje stresnoj situaciji. Kod tužiteljice je došlo do narušenja njezina duševnog zdravlja što vještak ocjenjuje na način da je tužiteljica trpjela strah, i to umjereni oscilirajući u trajanju 20 dana, te slabiji oscilirajući strah u trajanju 40 dana. Navedeni strah proizašao je iz događaja od studenoga 2011. (objava osobnih podataka u dnevnim novinama), vezano za donošenje odluke o odgodi primjene Zakona od 22. prosinca 2011., te vezano za donošenje odluke od 15. listopada 2012. kojom je Zakon ukinut. Kod tužiteljice je došlo do smanjenja njezinih životnih aktivnosti u omjeru 10% tijekom jedne godine (od studenog 2011. do kraja 2012.). Naime krajem 2012. tužiteljica se zaposlila pa je tako barem riješila svoje osnovno egzistencijalno pitanje. Time naravno nisu nestale sve posljedice po njezino duševno zdravlje koje su proistekle iz zakonskih izmjena i ukidanjem instituta javnih izvršitelja. Drži da je tužiteljica i tijekom naredne dvije godine morala ulagati pojačane napore u svakodnevnom radu i životu u omjeru od

5%. Privremeno smanjenje životnih aktivnosti od sveukupno tri godine kod tužiteljice proizlazi iz činjenice da je u navedenom vremenskom razdoblju bila pod utjecajem više različitih negativnih emocija koje su ometale njezine svakodnevne aktivnosti, umanjujući kvalitetu i njezinog privatnog života, kao majke i supruge. Elementi za ocjenu trajnog smanjenja životnih aktivnosti tužiteljice nisu vještačenjem utvrđeni.

19. U svom usmenom očitovanju po prigovorima tužene, vještak iste argumentirano otklanja i ostaje kod danog nalaza i mišljenja. Navodi da nesporno proizlazi da je tužiteljica 31. siječnja 2012. zatražila pomoć psihijatra kada je u nalazu navedeno što je razlog njezinog posjeta kod psihijatra. Psihijatar je njezine tegobe podveo pod dijagnozu poremećaja prilagodbe, ordinirao joj terapiju antidepresivom u kombinaciji sa anksiolitikom i hipnotikom. Kasnije, na sljedećoj kontroli, psihijatar djelomično mijenja dijagnozu u tzv. prolongiranu depresivnu reakciju što se šifrira sa točkom F43.21. Dakle, i dalje se radi o poremećaju prilagodbe, no međutim, dominantna simptomatologija je bila u sklopu depresivne reakcije. Tužiteljica je i dalje prema dogovoru s psihijatrom odlazila na psihijatrijske kontrole kada joj je preporučivana psihofarmakološka terapija. Na posljednjoj psihijatrijskoj kontroli koja se nalazi u sudskom spisu bila je 17. kolovoza 2012. kada je psihijatar smatrao da bi bilo potrebno izvršiti hospitalno liječenje na što tužiteljica, kako navodi, nije mogla pristati. Razlog ne pristajanja na hospitalno psihijatrijsko liječenje kod tužiteljice je, nažalost, bila još uvijek stigmatizacija u našem društvu vezana za osobe koje su psihijatrijski liječene. Ona si kao diplomirana pravnica nije mogla to dopustiti i nakon ambulantnog liječenja kod psihijatra pokušala se liječiti prirodnim preparatima i autogenim treningom. Vještak smatra da između postupanja tužene spram tužiteljice postoji uzročnopsljudična veza tog postupanja sa psihičkim stanjem koje je tijekom psihijatrijskog liječenja i utvrđeno i koje on kao vještak smatra uredno utvrđenim. Uzročnopsljudična veza između postupanja tuženice spram tužiteljice u razdoblju nakon što je ista uredno položila ispit za javnog ovršitelja i odradila sve potrebne predradnje za otvaranje ureda, po njemu je nesporno da su sva postupanja proizašla od strane tuženice dovela do narušenja psihičkog zdravlja kod tužiteljice na način kako je to u nalazu i naveo.

20. Sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka kao stručan, jasan i argumentiran, te jer je vještak odgovorio na zadatak suda.

21. Tužiteljica je, po utvrđenju ovoga suda, u navedenim okolnostima, pouzdajući se u pravnu sigurnost, kao i da je udovoljila svim propisanim uvjetima da bi mogla vršiti zakonom propisanu javnu dužnost javnog ovršitelja, neočekivanim ukidanjem instituta javnih ovršitelja, i u situaciji u kojoj su se nadležni državni dužnosnici i tijela oglušili o potrebu rješenja njezine osobne situacije, pretrpjela štetu za koju je odgovorna tužena i prema čl. 145. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.), koji propis se temelji na pravnoj stečevini Europske unije, a u kojem smislu država, zbog kršenja određenih obveza tj. prava pojedinca, odgovara neovisno o tome radi li se o kršenju obveza od strane zakonodavne, izvršne ili sudbene vlasti.

22. Prema utvrđenju ovog suda ta štetna radnja (odnosno propuštanje) je u nedvojbenoj uzročnopsljudičnoj svezi sa štetom koja je tužiteljici nastala. Tužena odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno članku 14. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine br. 150/11, 93/16 i 104/16), a u svezi s člankom

1045. ZOO-a. Uslijed takvog protupravnog postupanja tužene je tužiteljica pretrpjela štetu u smislu odredbi čl. 1046. ZOO-a; imovinsku u vidu troškova pripreme i polaganja javnoovršiteljskog ispita i uloženi sredstava u opremu i prostor, kao i neimovinsku štetu, koja se sastoji od povrede prava osobnosti, prava na dostojanstvo, čast, ugled, sve u smislu odredbe čl. 19. ZOO-a.

23. Zahtjev za neimovinskom štetom zbog povrede prava osobnosti tužiteljica obrazlaže navodeći da joj je povrijeđeno pravo na duševno zdravlje, na čast, ugled i dostojanstvo, koja je počinjena od Vlade Republike Hrvatske i drugih institucija koji su na račun javnih ovršitelja po osnovi izbora zanimanja u dužem razdoblju iznijeli čitav niz uvreda čime su poticali nesnošljivost prema izboru profesije javnog ovršitelja što je i rezultiralo čitavim nizom uvredljivih naslova u tiskovinama i drugim medijima. Sustavnom negativnom zlonamjernom i neistinitom medijskom kampanjom kod građana je izazvalo zgražanje prema javnim ovršiteljima, čemu su bili izloženi i članovi njihovih obitelji. Uz to, radi postupanja tužene joj je bilo povrijeđeno duševno zdravlje radi čega je i potražila stručnu pomoć.

24. Kao što prethodno navedeno, tužena je imala pravo odabrati model ovrhe za koji smatra da će najdjelotvornije, najbrže i s najmanje troškova ispuniti ciljeve zbog kojih se novi ovršni model i ustanovljava. Zakonodavac je, dakle, imao ustavnu ovlast institut javnih ovršitelja zamijeniti institutom sudskih ovršitelja. Budući da zahtjevi vladavine prava nalažu da u okolnostima kakve su postojale u slučaju službe javnih ovršitelja, sustavne zakonodavne promjene budu provedene u skladu s načelom pravedne ravnoteže, sa što manje posljedica za one koje će te promjene pogoditi, postojala je zakonodavčeva obveza da uspostavi ravnotežu između općih ili javnih interesa zajednice (uvođenja novog zakonodavnog modela ovrhe kojim se ukida služba javnih ovršitelja) i zaštite prava pojedinaca - imenovanih javnih ovršitelja, kojima je taj isti zakonodavac prethodno priznao profesionalni položaj i zaposlenje, namećući im istodobno i obveze vezane uz službu javnog ovršiteljstva koje su zahtijevale znatna financijska ulaganja. Zakonodavna intervencija kojom se ukinula ta služba ujedno je značila i ukidanje mogućnosti bilo sudske zaštite prava javnih ovršitelja koja su izvirala iz pojedinačnih rješenja ministra pravosuđa o njihovu imenovanju za tu službu. Na taj način, po stavu ovoga suda tužena je povrijedila pravo osobnosti tužiteljice na način da je povrijedila njezino duševno zdravlje i dovela ju u stanje uznemirenosti, nesigurnosti i neizvjesnosti. Tako je tužiteljica dovedena u stanje, ne svojom krivnjom, da ne može brinuti o vlastitoj egzistenciji i trpeći pri tom velike duševne boli zbog neizvjesnosti i nesigurnosti, što su potvrdili i saslušani svjedoci koji su neposredno svjedočili njezinom stanju u kojem se neočekivano našla zbog postupanja tužene, kao i sama tužiteljica u svom iskazu.

25. Člankom 1100. st. 2. ZOO, je propisano da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Sve navedeno su kriteriji koji utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno u toj mjeri da zbog toga oštećeni ima pravo na isplatu pravične novčane naknade.

26. Po utvrđenju ovoga suda, pravo osobnosti tužiteljice je povrijeđeno u toj mjeri da joj pripada pravo na isplatu pravične novčane naknade jer je trpjela jake duševne boli zbog stanja nesigurnosti, egzistencijalne zabrinutosti i uznemirenosti koje po

svom objektivnom intenzitetu opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade. Zbog stanja u kojem se našla isključivom krivnjom tužene, tužiteljici je povrijeđeno pravo na duševno zdravlje u tolikoj mjeri da je morala potražiti liječniku pomoć. Naime, tužiteljica je uložila značajne napore kako bi udovoljila zahtjevima tužene, što je zahtijevalo značajan utrošak vremena i energije, što se u konačnici pokazalo uzaludnim. Uz to, tužiteljica je imala lijep i dobro plaćen posao na kojem je bila cijenjena, a na kojemu je dala otkaz kako bi mogla započeti sa službom javnog izvršitelja, te se, zbog postupanja tužene, našla u situaciji da mora tražiti posao kako bi si osigurala egzistenciju, što je trajalo godinu dana i bilo je ispod razine posla kojeg je ranije obavljala, te je zapravo ponovno bila na početku. Taj produljeni stresni događaj je utjecao na njezino duševno zdravlje kako je vještak opisao u svom nalazu i mišljenju.

27. Stoga ovaj sud, na temelju odredbe čl. 1100. ZOO i primjenom odredbe čl. 223. ZPP-a, uzimajući u obzir sve naprijed navedene okolnosti, tužiteljici na ime neimovinske štete za povredu prava osobnosti dosuđuje naknadu u visini 22.471,30 EUR. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud je, sukladno čl. 1100. st. 2. ZOO-a, vodio računa o jačini i trajanju povredom izazvanih duševnih boli, cilju kojemu služi ta naknada, ali i tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

28. Tužiteljici su dosuđene zatezne kamate na ovaj iznos od dana podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora 22. prosinca 2014. do isplate. Naime, čl. 1103. ZOO propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

29. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a, sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora (46.585,81 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br.138/23 u daljnjem tekstu: OT).

30. Tužiteljica je u cijelosti uspjela s osnovom tužbenog zahtjeva, te u omjeru 57% s visinom, slijedom čega je njezin uspjeh u sporu 79%.

31. Tužiteljici zastupanoj po odvjetniku priznat je parnični trošak koji se odnosi na trošak sastava odštetnog zahtjeva (Tbr. 28. OT 500 bodova), sastava tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT 500 bodova), zastupanje na ročištima održanim dana 7.7.2016., 23.11.2016., 23.3.2017., 13.12.2017., 8.5.2019., 19.3.2024., 9.9.2024., 9.12.2024., 13.3.2025., 9.2.2026. i 7.9.2026. (Tbr 9. toč. 1. i 5 OT 5050 bodova), sastava podneska od 24.12.2024. i 30.7.2026. (Tbr 8. toč. 1. i 4. OT 525 bodova), odnosno 6575 bodova ili 13.150,00 EUR, trošak obračunatog poreza na dodanu vrijednost u visini 25% u iznosu 3.287,50 EUR, što ukupno iznosi 16.437,50 EUR, koji trošak je umanjen za 21% odnosno za 3.451,88 EUR, za koliko tužiteljica nije uspjela u parnici, a tuženik jest, tako da priznati trošak zastupanja tužiteljice iznosi 12.985,62 EUR, čemu je pribrojen trošak sudske pristojbe na tužbu 442,41 EUR, presudu 512,31 EUR, žalbu 512,31 EUR, te trošak plaćenog predujma za provođenje medicinskog vještačenja 300,00 EUR, tako da ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 14.752,65 EUR, sukladno čl. 155. ZPP-a.

32. Budući da je tužiteljica tražila zateznu kamatu na dosuđeni trošak parničnog postupka tekuću od presuđenja do isplate, a kako parnični troškovi obuhvaćaju i

zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka, sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, sud joj je na dosuđeni parnični trošak dosudio zateznu kamatu tekuću od donošenja presude u ovoj pravnoj stvari, to jest od 7. listopada 2026. do isplate.

33. Zatezna kamata na parnični trošak je dosuđena u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Zagrebu, 7. listopada 2026.

Sutkinja

Jadranka Liović Merkaš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Puli-Pola. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana od dana objave ove presude.

Dna:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika OGDO u Zagrebu, na broj P-DO-177/15

Broj zapisa: **9-3088e-23b62**

Kontrolni broj: **00fe6-0b566-55ecb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.